

i adskillige Tilfælde er en Fordyrelse. Det er ganske rigtigt, at Grundtaksterne er der en lille Nedsættelse paa, men det opvejes langt derved, at der er en Forøgelse af Kilometerstatsten paa Takstklasse II. Det vil enhver se, at det vil i adskillige Tilfælde give en Fordyrelse. — Med Hensyn til tomt Returgods kan det heller ikke nytte at ville benægte, at Bestemmelsen er en Vanskeliggørelse af Trafikken. Hvor generende og hemmende den vil føles, skulle vi nok alle sammen faa at se, naar denne Bestemmelse er traadt i Kraft.

Ministeren for offentlige Arbejder

(Singer & Lev): Jeg behøver ikke at udtale mig videre. Jeg kan kun paakønne, at Udvalget har indstillet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, som det er kommet fra Landstinget. Det maa jo dog, naar man vil dømmes billigt, ogsaa indrømmes, at Landstinget har behandlet Forslaget lempeligt, og de ikke store Ændringer, der ere gjorte i Forslaget i det andet Ting, ere alle sammen, maasse paa Rejsegodsbestemmelsen nær, antydede af mig, som ønskelige, under de tidligere Forhandlinger her i Tinget. De tre Punkter, som det ærede Mindretal anter over, ere Takstbestemmelserne for Personer, Bestemmelserne om Stygodsforjendelser og om tomt Returgods. I Virkeligheden er det meget faa og smaa Forhøjelser, der kunne være Tale om paa Persontaksterne, og der er et stort Fremskridt i den Retning imod det, vi have nu. Det er sikkert og vist. Dette har jo for Resten den ærede Ordfører været lidt udførligt inde paa, saa jeg kan henholde mig hertil. Med Hensyn til Fragtstygodsset tror jeg, de Herrer ere til Dels i en Vildfarelse, og det kommer noget af, at det er stillet op som almindelig Regel, der vil føre til, at hvert Parti over 250 Kilometer vil gaa ind under den lave Takst, medens det ikke har været saaledes hidtil. Det er altsaa utvivlsomt, at der ved denne Takstnedsættelse for Godsbejording vil bevirkes en betydelig Lettelse og Moderation, og Lovens Rendmærke er ogsaa det, at der derved gives en langt bedre og lettere Ekspedition af Gods, baade af det mere og af det mindre værdifulde. Deri ligger et meget betydeligt Fremskridt, som jeg ikke har villet undlade at gøre opmærksom paa, idet det for Landbruget vil være af overordentlig stor Betydning at faa gennemført denne Løvs Godstakster og Bestemmelser. Det kan ikke nægtes, og der er heller ingen, som har forsøgt at benægte det, og det er maasse Lovens bedste Udelse over for det forsendende Publikum. — Endelig staar til-

bage Spørgsmaalet om den fri Forsendelse af tomt Returgods. Jeg har gentagne Gange udtalt her, at det er noget, Jærnbanen maa sætte overordentlig Pris paa at komme fra, idet denne fri Bejording af Returgods er højt generende og vanskelig; det drejer sig her om en Forsendelse af omtrent 1 Million Centner om Aaret. Man har andetseds ophævet denne Frihed og er kommen ret vel derfra, og jeg tror heller ikke, at man her behøver at være bange for dette Punkt. Det er ganske rigtigt, at der her i Folketinget er blevet talt om Undtagelser derfra, og jeg vil heller ikke sige, at det var ganske umuligt at komme til visse Undtagelser. Men man maa dog huske paa, at man her vil komme ind paa en absolut Uretfærdighed. Ved at undtage enkelte Varer og give dem fri Retur som hidtil, vil man først og fremmest handle uretfærdigt mod alle andre Varer, og for det andet kommer man derved maasse ind paa en Glidbane af en meget uheldig Bestaaffenhed. Jeg tror, at ligesom de danske Statsbaner ere vel tjente med denne Lov, vil det forsendende og færende Publikum her i Landet ogsaa i høj Grad være det. Man maa ganske vist være belavet paa nogen Nedgang. Paa Godsforsendelserne er jeg ikke bange derfor. Der er der saa mange Lettelser, som efter min Mening ville forhøje baade Forsendelsernes Antal og Vægt. Derimod vil man paa Personbejordingen selvfølgelig ikke kunne undgaa nogen Nedgang, dog den vil forhøjbentlig kunne indvindes senere. Naar der er talt om, at denne Forandring ikke vil være til Fordel for de forfællige rejsende, særlig ikke for tredje Klasses rejsende, maa man dog huske paa, at der først og fremmest finder en Nedsættelse Sted af 25 pCt. paa Enkeltbilletter, og dem sælges der dog ikke saa faa af. Alle disse Enkeltrejser ville blive langt billigere end hidtil. Der er kun meget faa Tilfælde, hvor de ny Takster betyde en Fordyrelse. Jeg vil ikke sige, at det er utænkeligt. Grede Medlemmer ville erindre, at mit principielle Standpunkt var 2,5, og det er akkurat det halve af Dobbeltbilletprisen, der er 5 Ore pr. Kilometer. Der er fremkommet en enkelt Difference ved denne Beregning, det indrømmer jeg, men den er ikke stor. Nu er Landstinget og jeg gaaede med til, hvad de Herrer hele Tiden have ønsket, nemlig en Nedgang til 2,55, det er altsaa igen en betydelig Nedsættelse. Det, der her er Tale om, er noget saa smaat, at man her i Tinget underhaanden har været villig til at gaa op til 2,5, naar man saa vilde frafalde Afrundingen af Billetpriisen opad. Det er altsaa meget smaa Tal, man her regner med, og der kan derfor ikke blive